Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

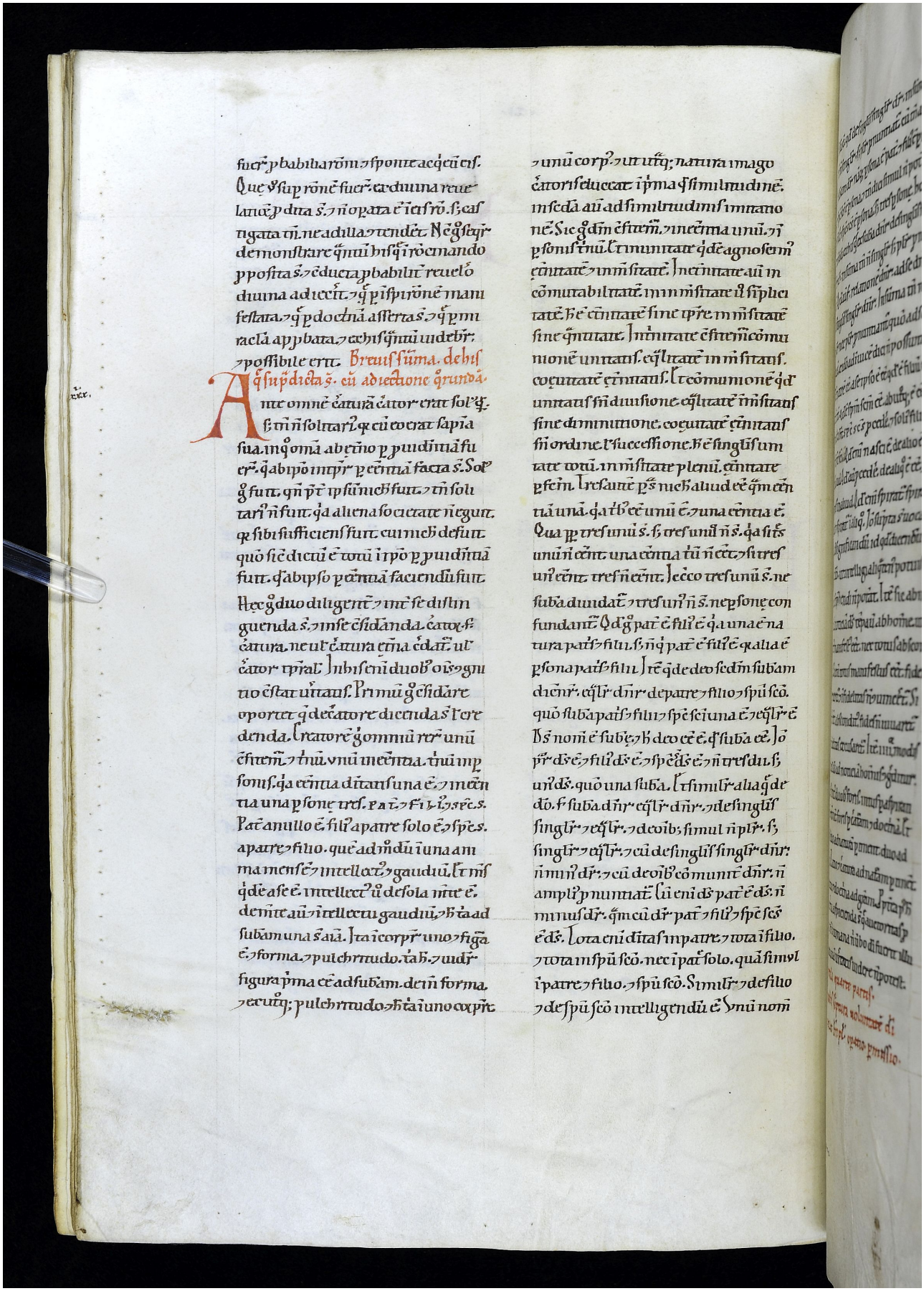

fuerit probabilitatem ratione et quod certum est.
Quae vero supra rationem fuerit, ea divina revelatione prodita sunt, non operata et ita sunt rationibus probata, casu gratia tantum ne adilla tendet. Nec quisquam demonstrare quantum hisque rationem mandopposita sunt, educta probabilitate revelationem divina adiecerit, quae pisipiro ne manifestata, quae pdoctrina asserta sunt, quae pmiracla approbata, et hisque nullum videbitur, et possibile erit.

Breuis summa. de his quae supradicta sunt. cum adiectione quorundam.

Ante omnem creaturam creator erat solus. Et tamen non solitarius, quia cum eo erat sapientia sua in qua omnia ab eterno praeuidentia fuerunt. quia ab ipso in principio praeuidentia facta sunt. Solus quidem fuit, quia ipse principium et finis fuit, et tamen solitarius non fuit, quia aliena societate non egut. Qui sibi sufficiens fuit cui nihil defuit. quod sic dicitur esse totum in ipso praeuidentia fuit. quia ab ipso praeuidentia faciendum fuit.

Haec quidem diligenter et inter se distinguenda sunt, et inse considerandum. Creator et creatura. ne ut creatura creatio creatur. ut creator creetur. Inbisecti duobus oculis gnitio estar uitanus. Primum quidem considerare oportet quid de creatore dicendum sit et credendum. Creatore quidem omnium rerum unum esse et tunum unum ne entia. tum in personis. quia entia dicitur sunt una et. et ne entia una persone tres. pater et filius et spiritus sanctus. Pater a nullo est. filius a patre solo est. et spiritus sanctus a patre et filio. quae ad mundum in una anima mente et intellectus et gaudium. Et mis quidem ase et intellectus et desola mente et. de mente autem intellectus et gaudium. et hi ad subam unam sunt. Et hi corpus unum et figura et forma et pulchritudo. et habitus et uidere figura prima et ad subam. de in forma et ecundum pulchritudo et hi in uno corpore et unum corpus et utique natura imago creatoris seducere in prima quasi mimi mundi nec in secundam autem ad similitudinis imitationem. Sic quidem est totum et in ecentia unum. in personis tum. Et in unitate quidem agnoscere et entia et in mistate. Inentia autem in commutabilitate et in mistate autem simplicitate. Et entia et sine principio et in mistate sine quantitate. Inunitate et totum in mistatis. coequitate et entia. Et communione quidem unitatis sui diuisione et equitate in mistatis sine diminutione. coequitate et entia sui ordine et successione. Et singulis unitate totum in mistate plenum. et entia principio et. Et sanctus spiritus nihil aliud est quam entia una. quia ab eo unum est et una entia est. Qua per tres unum sunt. et tres unum non sunt. quia sit unum non est una entia tum non est et tres unum non est. tres non est. Ecce tres unum sunt. ne suba diuidatur et tres unum non sunt. ne persone confundantur. Quid quidem pater est filius est quia una est natura patris et filius. et non quia pater est filius est quia alia est persona patris et filius. Et quid de deo sed in subam dicentur. et equalis dicitur de patre et filio et spiritus sancto. quo suba patris et filius et spiritus sancti una est et equalis est. Et nomen est subae. et deo est est. quia suba est. Et pater dicitur est. et filius dicitur est. et spiritus sanctus dicitur est. et non tres dicuntur sunt. quo una suba. Et similiter alia quidem de deo. et suba dicitur et equalis dicitur. et de singulis singulis et equalis. et de eis simul non plures. et singulis et equalis. et cum de singulis singulis dicitur non minus dicitur. et cum de eis communiter dicitur non amplius pnuntiatur. Et cum dicitur pater est dicitur non minus dicitur. quam cum dicitur pater et filius et spiritus sanctus est dicitur. Et tota cum dicitur in patre et tota in filio. et tota in spiritu sancto. nec in pater solo. quia simul in patre et filio et spiritu sancto. Similiter et de filio et de spiritu sancto intelligendum est. Unum nomen